

Sygnatura akt XI C 760/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Wojciech Wojnar

Protokolant:Magdalena Truszkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lipca 2014 r. we W.

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lutego 2013 r. strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny domagała się zasądzenia od pozwanej M. J. kwoty 1.059,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wskazując, że na dochodzoną kwotę składa się kwota 954,38 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne, kwota 0,68 zł stanowiąca noty odsetkowe wystawione przez pierwotnego wierzyciela w związku z nieterminową zapłatą należności na jego rzecz, 103,97 zł stanowiącą skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 23 lutego 2012 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

W dniu 13 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, uzupełnionym pismem z dnia 12 listopada 2013 r., pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, albowiem wszystkie płatności wobec (...) S.A. zostały uregulowane, a sprzęt telekomunikacyjny został oddany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 grudnia 2009 r. (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej (...) S.A.) zawarła z M. J. umowę, której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych(...), i usługa (...).

(dowód: - umowa neostrada tp + usługa tv, k. 26-27;

- cennik usług, k. 58-59)

W dniu 9 maja 2013 r. wystawione zostały w formie wydruków komputerowych niepodpisane duplikaty noty obciążeniowej z dnia 9 lutego 2012 r., faktury VAT z dnia 9 lutego 2012 r. i noty odsetkowej z tego samego dnia na kwotę 0,68 zł, w których jako wystawcę wskazano (...) S.A.

W nocy obciążeniowej informowano M. J., że została obciążona kwotą 950 zł płatną w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania, która to kwota obejmowała odszkodowanie za zestaw LiveBox w wysokości 300 zł, odszkodowanie za dekodery - 600 zł, odszkodowanie za kartę dostępową - 50 zł.

Duplikat faktury VAT wskazywał, że została ona wystawiona na rzecz M. J. fakturę VAT za usługi telekomunikacyjne na kwotę 5,06 zł płatną do 23 lutego 2012 r.

(dowód: - duplikaty dokumentów, k. 22-25)

W ramach umowy ramowej cyklicznej sprzedaży wierzytelności z dnia 28 marca 2012 r. (...) S.A. zawarła w dniu 11 maja 2012 r. z (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny porozumienie, na mocy której (...) S.A. przelała na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny wskazane w załączniku do umowy wierzytelności za cenę wskazaną w porozumieniu.

Zgodnie z umową ramową (§3 ust. 11) skutek rozporządzający cesji wierzytelności następuje z dniem zapłaty ceny.

(dowód: - umowa ramowa cyklicznej sprzedaży wierzytelności i porozumienie, k. 20-21)

W dniu 29 czerwca 2012 r. M. J. zwróciła (...) S.A. kompletny zestaw (...), dekodery i kartę dostępową.

(dowód: - protokół zdawczo-odbiorczy, k. 155)

W dniu 7 lutego 2013 r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdził, że w księdze rachunkowej w dziale wierzytelności ujawniona jest wierzytelność funduszu przypadająca od M. J. na kwotę 1.059,03 zł, którą nabyła od (...) S.A. na podstawie umowy przelewu z dnia 11 maja 2012 r.

Pismem z dnia 18 czerwca 2012 r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny wezwała M. J. do zapłaty zadłużenia.

(dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, k. 19;

- wezwanie do zapłaty, k. 28)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Sąd oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości, załącznika do umowy przelewu, książki nadawczej, albowiem dowody te – w świetle dokonanych ustaleń i przedłożonych przez strony dowodów – nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania powoda jest art. 491 § 1 zd. 2 kc i art. 509 kc. W myśl pierwszego z tych przepisów jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może bądź bez wyznaczenia terminu dodatkowego, bądź też po jego bezskutecznym upływie żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. Wierzycielowi przysługuje więc roszczenie o spełnienie świadczenia oraz o wyrównanie szkody związanej ze zwłoką. Zgodnie zaś z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może przenieść wierzytelność na

osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą wówczas na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W sprawie nie budzi wątpliwości, że pozwana zawarła umowę z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a strona powodowa zawarła z (...) S.A. umowę przelewu. Spór stron dotyczył istnienia dochodzonego roszczenia. Przedmiotem rozważań Sąd uczynił również legitymację procesową czynną.

Odnosząc się do tej kwestii wskazać należy, że strona powodowa, wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.) – nie wykazała, że nabyła dochodzoną wierzytelność. Samo twierdzenie strony nie jest wszakże dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z 22.11.2001 r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). W niniejszej sprawie celem wykazania swojej legitymacji strona powodowa przedłożyła umowę przelewu wierzytelności oraz porozumienie. Żadne z tych umów nie wskazuje jednak, że powód nabył dochodzoną wierzytelność. Otóż, umowa przelewu przewiduje, że skutek rozporządzający (a zatem przeniesienie wierzytelności na stronę powodową) nastąpić miał z chwilą zapłaty ceny. Powód nie wykazał jednak, że umówioną cenę zapłacił.

Wprawdzie w myśl art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych, czyli wyciąg z ksiąg rachunkowych takiego funduszu stanowi dowód zawartych w nim informacji, na równi z dokumentami urzędowymi, niemniej przepis ten w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (wyrok TK z dnia 11.07.2011 r., P 1/10, OTK-A 2011/6/53). Oznacza to, że w niniejszym postępowaniu wyciąg ten ma charakter dokumentu prywatnego, stanowi on zatem wyłącznie dowód, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument ten nie dowodzi natomiast ani nabycia przedmiotowej wierzytelności przez powoda, ani istnienia dochodzonego roszczenia oraz jego wysokości.

Nadto, powodowy fundusz – mimo wskazanego obowiązku z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. - nie wykazał, że pozwana zobowiązana jest z tytułu zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych do zapłaty dochodzonej kwoty. Przede wszystkim, wskazać należy, że strona powodowa podnosiła, że dochodzi należności stanowiących ekwiwalent za świadczenie usług telekomunikacyjnych. Istnienie takiego roszczenia jednak nie wykazała. Przedłożyła ona wprawdzie duplikaty faktury VAT i noty odsetkowej, z pism tych nie wynika jednak obowiązek zapłaty wskazanych w nich kwot, stanowią one bowiem jedynie dokumenty księgowe i nie kreują żadnych zobowiązań. Nadto, pisma te nie zostały podpisane, jako takie nie stanowią zatem dokumentu. Oznacza to, że nie mogą stanowić dowodu stwierdzonych w nich okoliczności, w szczególności nie stanowią one dowodu na to, że (...) S.A. świadczyła na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjne, za które pozwana powinna była zapłacić kwotę wskazaną w fakturze i notach odsetkowych. Poza tym, zgromadzony materiał dowodowy, wskazuje, że strona powodowa dochodzi przede wszystkim odszkodowania (kary umownej) za niezwrócony sprzęt. Istnienia tego roszczenia powodowy fundusz jednak także nie udowodnił, nota obciążeniowa została bowiem przedłożona w formie niepodpisanego duplikatu – wydruku komputerowego, a nadto pozwana zwróciła sprzęt, z którym związana była kara umowna. Strona powodowa nie udowodniła natomiast, że – mimo zwrotu sprzętu telekomunikacyjnego – roszczenie z tytułu kary umownej nadal istnieje.

Tym samym, Sąd na podstawie powołanych przepisów oddalił powództwo.